

Kompletny francuski A1 Rozdziały 1 - 3

Rozdział 1

Okazywanie uprzejmości

Nauka podstawowych zwrotów grzecznościowych

Bonjour dzień dobry

W wyrazie „**bonjour**” (dzień dobry) delikatnie wymawiamy „r” na końcu.

Je m'appelle Seb. Mam na imię Seb.

Je m'appelle Sophie. Mam na imię Sophie.

Piszemy „je m'appelle” z apostrofem ('), ale nie zmienia to wymowy.

Au revoir! Do widzenia!

Okazywanie uprzejmości

Nauka podstawowych zwrotów grzecznościowych

s'il vous plaît proszę

S'il vous plaît !

Zwrotu „s'il vous plaît” używamy w sytuacjach formalnych, np. w restauracji i w sklepie.

Merci dzięki

Piszemy „**merci**” przez „**c**”, ale wymawiamy w tym miejscu dźwięk „s”.

de rien nie ma za co

Zwrotu „**de rien**” używamy w większości sytuacji, zarówno formalnych jak i nieformalnych.

De rien oznacza „nie ma za co”, a „rien” oznacza „nic”.

Pardon przepraszam

Pardon ! „Pardon” znaczy „przepraszam”.

Zwrotu „pardon” używamy w większości sytuacji, zarówno formalnych jak i nieformalnych.

Zadawanie pytań o samopoczucie

Naucz się zadawać pytania o samopoczucie i odpowiadać na nie

Ça va ? Jak się masz?

Bonjour ! Ça va ? Cześć! Jak się masz?

„**Ça va ?**” używamy, aby zapytać, jak się ktoś ma. Literę „**ç**” wymawiamy jak dźwięk „s”.

Bien, merci. Dobrze, dzięki.

Ça va ? - Bien merci.

„**Bien, merci**” znaczy „Dobrze, dziękuję”.

Aby odpowiedzieć na „ça va?”, używamy „bien, merci”.

Bien, merci. Dobrze, dzięki.

Aby się kimś przywitać, mówimy „**bonjour**” i „**au revoir**”.

Et vous ? A pan? / A pani?

Bonjour, ça va ? - Bien merci, et vous ?

„**Et vous ?**” znaczy „A pan? / A pani?”.

Mounia mówi „...**et vous ?**” (...a pan?), aby zapytać Seba, jak się ma.

Bien merci et vous ? Dobrze, dziękuję. A pani?

Zwrot „**et vous**” wymawia się bez „t” i „s” na końcu wyrazów.

Rozwijanie biegłości językowej

Dowiedz się, jak dołączyć do społeczności Busuu

Bonjour ! Ça va ? Cześć! Jak się masz?

„**Ça va ?**” używamy, aby zapytać, jak się ktoś ma. Literę „ç” wymawiamy jak dźwięk „s”.
jak się ma

Bien merci et vous ? Dobrze, dziękuję. A pani?

Zwrot „**et vous**” wymawia się bez „t” i „s” na końcu wyrazów.

Bonjour, ça va ? — Bien merci, et vous ?

Dzień dobry, jak się pan ma? – Dobrze, dziękuję. A pani?

Słowo „**vous**” wskazuje, że jest to rozmowa oficjalna.

Bien merci, et vous ? Dobrze, dziękuję. A pani?

Piszemy „**merci**” przez „c”, ale wymawiamy w tym miejscu dźwięk „s”.

Au revoir ! — Au revoir ! Do widzenia!

„**Au revoir**” znaczy „do widzenia”.

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

Bien merci et vous ? Dobrze, dziękuję. A pani?

Zwrot „**et vous**” wymawia się bez „t” i „s” na końcu wyrazów.

Bonjour, ça va ? - Bien merci, et vous ?

„**Et vous ?**” znaczy „A pan? / A pani?”.

Mounia mówi „...**et vous ?**” (...a pan?), aby zapytać Seba, jak się ma.

Bien, merci. Dobrze, dzięki.

Aby się kimś przywitać, mówimy „**bonjour**” i „**au revoir**”.

De rien. Nie ma za co.

„**De rien**” oznacza „nie ma za co”, a „**rien**” oznacza „nic”.

Pardon !   Przepraszam !

„**Pardon**” znaczy „przepraszam”.

Zwrotu „**pardon**” używamy w większości sytuacji, zarówno formalnych jak i nieformalnych. de rien nie ma za co

Zwrotu „**de rien**” używamy w większości sytuacji, zarówno formalnych jak i nieformalnych.

Au revoir !   Do widzenia!

Bonjour, ça va ? — Bien merci, et vous ?

Dzień dobry, jak się pan ma? – Dobrze, dziękuję. A pani?

Słowo „**vous**” wskazuje, że jest to rozmowa oficjalna.

Bien merci, et vous ? Dobrze, dziękuję. A pani?

Piszemy „**merci**” przez „**c**”, ale wymawiamy w tym miejscu dźwięk „s”.

Au revoir !   „**Au revoir**” znaczy „do widzenia”.

Seb żegna się z Tobą, mówiąc „au revoir”.

Rozdział 2

Powitania nieformalne

Nauka witania się z innymi w sposób nieformalny

Salut !   Cześć!

W wyrazie „**salut**” zapisujemy ostatnią literę „t”, ale jej nie wymawiamy.

Bonjour” czy „**salut**”?

„**Salut**” używamy: w stosunku do członków swojej rodziny, wśród przyjaciół i w każdej innej sytuacji nieformalnej.

Salut Mathilde !

„**Salut**” używamy w sytuacjach nieformalnych (w stosunku do członków rodziny, przyjaciół i bliskich znajomych).

Je m'appelle...   Mam na imię...

Je m'appelle Rachid. Mam na imię Rachid.

Żeby się przedstawić, mówimy „**je m'appelle...**”.

Et toi ?   A u ciebie?

Je m'appelle Rachid, et toi ?   Mam na imię Rachid, a ty?

Zaimka „**tu**” używamy w odniesieniu do osoby wykonującej daną czynność (podmiot).

Je m'appelle Mathilde, et toi ?   Mam na imię Mathilde, a ty?

Słowo „**toi**” wskazuje, że jest to rozmowa nieoficjalna.

Salut ! Dzień dobry!

Je m'appelle... Mam na imię.   **Et toi ?** . a u ciebie?

Enchanté. / Enchantée.   Miło mi pana / panią poznać.

„**Enchanté**” czy „**enchantée**”?

Aby powiedzieć „miło mi pana / panią poznać”, mężczyźni używają „**enchanté**”, zaś kobiety używają „**enchantée**” (z dodatkową literą „e”).

Oba wyrazy wymawia się w ten sam sposób! **enchanté / enchantée**

Salut Mathilde, je m'appelle Rachid, enchanté. Zarówno Mathilde, jak i Rachid mówią „miło mi cię poznać”.

„**Enchanté**” jest formą rodzaju męskiego, a „**enchantée**” jest formą rodzaju żeńskiego. Oba znaczą „miło mi cię poznać”.

Rachid dit "enchanté".

„**Enchanté**” jest formą rodzaju męskiego, a „**enchantée**” jest formą rodzaju żeńskiego. Oba znaczą „miło mi cię poznać”.

Wyrażanie emocji

Opowiadanie o swoim samopoczuciu

Je suis content. Jestem szczęśliwy.

„**Je suis content**” znaczy: „Jestem szczęśliwy”.

Je suis contente. Jestem szczęśliwa.

Nie wymawiamy ostatniej litery „-e” przymiotników rodzaju żeńskiego.

Wymawiamy literę znajdującą się przed nią.

Przymiotnik rodzaju żeńskiego □

Przymiotniki takie jak „**content**” (szczęśliwy) opisują ludzi, miejsca i rzeczy.

Większość końcówek przymiotników ulega zmianie, kiedy opisywane są słowa rodzaju żeńskiego.

Na koniec wyrazów **rodzaju żeńskiego** zazwyczaj **dodajemy „-e”**.

Ich wymowa ulega zmianie, jeśli przymiotniki rodzaju męskiego kończą się spółgłoską, a nie ulega zmianie, jeśli przymiotniki rodzaju męskiego kończą się samogłoską.

Forma rodzaju męskiego

Je suis content. (Jestem szczęśliwy).

Il est fatigué. (On jest zmęczony).

Forma rodzaju żeńskiego

Je suis contente. (Jestem szczęśliwa).

Elle est fatiguée. (Ona jest zmęczona)

Tu es fatigué ? Jesteś zmęczony?

„**Fatigué**” (zmęczony) zapisuje się z wymawianym na końcu „-é”.

Tu es fatiguée ? Jesteś zmęczona?

Il est impatient. On jest niecierpliwy.

Elle est impatiente.

Nie wymawiamy ostatniej litery „-e” przymiotników rodzaju żeńskiego.

Wymawiamy literę znajdującą się przed nią.

Formy liczby pojedynczej czasownika „être”

Zapoznanie się z formami liczby pojedynczej czasownika „être”

être   być

être fatigué - être contente

Czasownik „**être**” znaczy „być” i używa się go do wyrażania emocji.
Czasownika „**être**” używamy do wyrażenia **swojego samopoczucia**.

Wszystkie **formy liczby pojedynczej** czasownika „être” w czasie teraźniejszym **kończą się** na „**s**” lub „**t**”.

Jednak w wymowie tych wyrazów **nie słychać ostatnich liter!**

Je suis contente. (Jestem szczęśliwa.)

Tu es fatigué ? (Jesteś zmęczony?)

Elle est impatiente. (Ona jest niecierpliwa.)

formy liczby pojedynczej czasownika „être”

je **suis** - Je **suis** contente !

tu **es** - Tu **es** fatigué ?

il **est** / elle **est** - Il **est** impatient.

Je suis fatigué en ce moment.

Nie wymawiamy ostatniego „-s”.

Je suis content !   Jestem szczęśliwy!

„**Je suis**” (ja jestem) zapisuje się z niemą literą „-s” na końcu.

Tu es impatiente !   Jesteś niecierpliwa!

„**Tu es**” zapisuje się z niemym „-s” na końcu, a „il/elle est” z niemym „-st” na końcu.

Tu es contente ?

Kiedy mówimy „**tu es**”, nie wymawiamy ostatniej litery „-s”.   Prawda

Il est fatigué. Nie wymawiamy ostatniej litery „-t”.

Elle est contente.

Elle est contente. (Ona jest zadowolona.)

„**Elle est**” zapisuje się z niemym „-st” na końcu.

Je suis impatient.

Tu es fatiguée ?

Il est content.

Je suis contente et il est content aussi.

Ja jestem szczęśliwa i on też jest szczęśliwy.

„**Je suis**” zapisuje się z niemym „-s” na końcu, a „il est” z niemym „-st” na końcu.

Elle est fatiguée et je suis fatigué aussi.

Ona jest zmęczona i ja też jestem zmęczony.

je **suis** un peu fatiguée.   Jestem nieco zmęczona.

„**Je suis**” (ja jestem) zapisuje się z niemą literą „-s” na końcu.

Tu es content ?   Czy ty jesteś szczęśliwy?

Wyraz „**content**” rodzaju męskiego zapisuje się z niemym „-t” na końcu.

Elle est contente mais tu es fatigué !

Ona jest szczęśliwa, ale ty jesteś zmęczony!
W języku francuskim „elle est” wymawiamy jak „el-è”.

Tu es contente ?   Czy ty jesteś szczęśliwa?
„**Tu es**” zapisuje się z niemym „-s” na końcu.

Elle est impatiente aujourd'hui.   Ona jest dzisiaj niecierpliwa.
W rodzaju żeńskim „-t” w „impatiente” jest wymawiane, ale „-e” na końcu jest nieme.

Il est toujours impatient.   On jest zawsze niecierpliwy.
„**Il est**” zapisuje się z niemym „-st” na końcu.

Słuchanie prostej rozmowy

Ćwicz rozumienie ze słuchu, śledząc nagranie

Mounia: Bonjour Fed !

Fed: Salut Mounia, ça va ? Tu es fatiguée ?

Mounia: Pff ... Oui, je suis fatiguée ! Et toi, ça va ?

Fed: Bien merci, je suis content aujourd'hui.

Sophie: Salut, je m'appelle Sophie. Enchantée !

Mounia: Salut Sophie, je m'appelle Mounia.

Fed: Bonjour Sophie, je m'appelle Fed. Enchanté !

co u niej słyhać

Fed mówi „**ça va?**”, co oznacza „jak leci?”.

Salut Mounia, **ça va ? Tu es fatiguée ?**

Cześć, Mounio! Jak się masz? Jesteś zmęczona?

fatiguée zmęczona

Mounia mówi: „Oui je suis **fatiguée** !”

Oui, je suis **fatiguée**.   Tak, jestem zmęczona.

Do przymiotników **rodzaju żeńskiego** dodajemy **na koniec -e**.

Fed mówi: „Je suis **content** aujourd'hui !” (Jestem dzisiaj szczęśliwy!) Fed mówi:

„Je suis **content** aujourd'hui !” (Jestem dzisiaj szczęśliwy!)

Je suis **content** aujourd'hui !   Jestem dzisiaj szczęśliwy!

Wyraz „content” rodzaju męskiego zapisuje się z niemym „-t” na końcu.

„**Enchanté(e)**” (miło cię poznać) mówimy, kiedy kogoś poznajemy.

Bonjour Sophie, je m' appelle Fed, enchanté !

Salut, je m'appelle Sophie ! Enchantée !

Cześć, Sophie! Mam na imię Mounia. Miło cię poznać!

Sophie jest kobietą. „**Enchantée**” w rodzaju żeńskim zapisuje się z dodatkowym „-e”.

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

Pierre est impatient ! Pierre jest niecierpliwy.

Nie wymawiamy ostatniej litery przymiotnika rodzaju męskiego.

Elle est impatiente.

Nie wymawiamy ostatniej litery „-e” przymiotników rodzaju żeńskiego. Wymawiamy literę znajdującą się przed nią.

Nadia mówi, że Pierre jest niecierpliwy.

Pierre pyta „**Tu es fatiguée ?**”, co znaczy: „Jesteś zmęczona?”.

Nadia mówi: „Je suis **contente** !”

Je suis **content** aujourd'hui ! Jestem dzisiaj szczęśliwy!

Wyraz „**content**” rodzaju męskiego zapisuje się z niemym „-t” na końcu.

Bonjour Sophie, je m' appelle Fed, enchanté !

Salut, je m'appelle Sophie ! Enchantée !

Cześć, Sophie! Mam na imię Mounia. Miło cię poznać!

Sophie jest kobietą. „**Enchantée**” w rodzaju żeńskim zapisuje się z dodatkowym „-e”.

Oui, je suis **fatiguée**. Tak, jestem zmęczona.

Elle est contente mais tu es fatigué ! Ona jest szczęśliwa, ale ty jesteś zmęczony!

W języku francuskim „elle est” wymawiamy jak „el-è”.

Tu es contente ? Czy ty jesteś szczęśliwa?

„**Tu es**” zapisuje się z niemym „-s” na końcu.

Je suis contente et il est content aussi.

Ja jestem szczęśliwa i on też jest szczęśliwy.

„**Je suis**” zapisuje się z niemym „-s” na końcu, a „il est” z niemym „-st” na końcu.

Il est toujours impatient. On jest zawsze niecierpliwy.

„Il est” zapisuje się z niemym „-st” na końcu.

Tu es content ? Czy ty jesteś szczęśliwy?

Elle est impatiente aujourd'hui. Ona jest dzisiaj niecierpliwa.

Elle est contente.

Elle est contente. (Ona jest zadowolona.)

Tu es impatiente ! Jesteś niecierpliwa!

Rachid dit "enchanté".

Enchanté” jest formą rodzaju męskiego, a „**enchantée**” jest formą rodzaju żeńskiego.

Oba znaczą „miło mi cię poznać”.

Je m'appelle Rachid, et toi ? Mam na imię Rachid, a ty?

Zaimka „tu” używamy w odniesieniu do osoby wykonującej daną czynność (podmiot).

Rozdział 3

Rozmawianie o narodowościach

Podawanie swojej narodowości

Tu es de quelle nationalité ? Jaka jest twoja narodowość?

W sytuacjach nieformalnych pytamy „**Tu es de quelle nationalité ?**”.

français / française Francuz / Francuzka

PRZYKŁAD

Mathilde est française. Mathilde jest Francuzką.

Na koniec przymiotników opisujących osoby i rzeczy **rodzaju żeńskiego** dodajemy **-e**:

Je suis français. – mężczyzna

Je suis française. – kobieta

Thomas ? Il est français. Thomas? On jest Francuzem.

„**Français**” jest wyrazem rodzaju męskiego i nie wymawiamy ostatniej litery „-s”.

anglais / anglaise Anglik / Angielka

PRZYKŁAD

Miles est anglais. Miles jest Anglikiem.

Hannah est anglaise. Miles est anglais.

Do przymiotników rodzaju żeńskiego dodajemy na koniec literę „-e”, ale jej nie wymawiamy.

Tu es de quelle nationalité ? - Je suis anglaise.

Lisa mówi, że jest Angielką („**anglaise**”).

américain / américaine Amerykanin / Amerykanka

PRZYKŁAD

Tu es américain ? Czy ty jesteś Amerykaninem?

Tu es américaine ? Pierre pyta **kobietę**, czy jest Amerykanką, ponieważ na końcu wyrazu „américaine” występuje „e”.

mexicain / mexicaine Meksykanin / Meksykanka

PRZYKŁAD

Je suis mexicaine, et toi ? Jestem Meksykanką, a ty?

„**Mexicain**” jest **formą rodzaju męskiego** przymiotnika. „Mexicaine” z „-e” na końcu jest formą rodzaju żeńskiego.

Je suis anglaise. Jestem z Anglii.

Je suis américain. Jestem ze Stanów Zjednoczonych.

Je suis mexicaine. Jestem z Meksyku.

„**Anglaise**” i „**mexicaine**” są formami rodzaju żeńskiego. „**Americain**” jest formą rodzaju męskiego.

Tu es de quelle nationalité ? Jaka jest twoja narodowość?

„**Tu es**” zapisuje się z niemym „-s” na końcu, a „quelle” przed „nationalité” zapisuje się z „-le”.

Elle est américaine et je suis français Ona jest Amerykanką, a ja jestem Francuzem.

„**Elle est**” zapisuje się z niemym „-st” na końcu.

On jest Amerykaninem, a ona jest Meksykanką.

„**Mexicain**” jest **formą rodzaju męskiego** przymiotnika. „Mexicaine” z „-e” na końcu jest formą rodzaju żeńskiego.

anglais, américain

Do przymiotników rodzaju żeńskiego dodajemy na koniec literę „-e”, ale jej nie wymawiamy.

Chris est **anglais.** Chris jest Anglikiem.

„Anglais” jest wyrazem rodzaju męskiego i nie wymawiamy ostatniej litery „-s”.

Tu es mexicaine ? Czy ty jesteś Meksykanką?

„Mexicain” jest formą rodzaju męskiego przymiotnika. „**Mexicaine**” z „-e” na końcu jest formą rodzaju żeńskiego

américain / anglaise / mexicain   Amerykanin / Anglik / Meksykanin

Na koniec przymiotników opisujących osoby i rzeczy **rodzaju żeńskiego** dodajemy **-e**:

Elle est **américaine**.   Ona jest Amerykanką.

Zwróć uwagę na akcenty

Formy liczby mnogiej dotyczące narodowości

Tworzenie form liczby mnogiej

Nous sommes anglais.

Jesteśmy Angielkami. Nous sommes anglaises.

W wyrazie „anglaises” występuje znak rodzaju żeńskiego „-e” i liczby mnogiej „-s”.

Vous êtes américains ?   Czy wy jesteście Amerykanami?

Zazwyczaj w wyrazach **nie wymawiamy ostatniej litery „-s”**.

Przymiotniki w liczbie mnogiej

Mówiąc o więcej niż jednej osobie, na koniec przymiotnika (wyrazu opisującego ludzi i rzeczy) **dodajemy „-s”**.

Jeśli na końcu przymiotnika występuje już „-s”, nie dodajemy kolejnej litery.

W obu przypadkach nie wymawiamy „-s”!

Je suis mexicain.

Nous sommes mexicains.

Je suis mexicaine.

Nous sommes mexicaines.

Je suis français.

Nous sommes français.

Je suis française.

Nous sommes françaises.

Vous êtes anglais ? Nous sommes mexicains.

Czy wy jesteście Anglikami? My jesteśmy Meksykanami.

W „mexicains” występuje „-s” oznaczające liczbę mnogą. Na koniec „anglais” nie dodajemy „-s”, bo już tam jest.

Na koniec wyrazu „français” w l.mn. nie dodajemy litery „-s”, bo już tam jest.

Nous sommes américaines.   Jesteśmy Amerykankami.

Do przymiotników w liczbie mnogiej dodajemy „-s”.

Ils [k]sont[/k] [k]allemands[/k].

Oni są Niemcami.

Christoph et Daniel ? Ils sont allemands !

Ella mówi, że Christoph i Daniel są Niemcami. (**allemands**)

Nous sommes allemands et ils sont américains .

My jesteśmy Niemcami, a oni są Amerykanami.

Do przymiotników w liczbie mnogiej dodajemy „-s”.

Elles sont allemandes.   One są Niemkami.

„Allemands” jest formą r.m. w l.mn. „Allemandes” jest formą r.ż. w l.mn. od „allemand” (Niemiec).

Ils sont allemands.

Elles sont allemandes.

Nous sommes françaises !   Jesteśmy Francuzkami!

„**Françaises**” jest formą liczby mnogiej od „**français**”

„**Nous sommes**” (my jesteśmy) jest formą liczby mnogiej od „être”.

Formy liczby mnogiej czasownika „être”

Zapoznanie się z formami liczby mnogiej czasownika „être”

Powtórzmy szybko formy liczby pojedynczej czasownika „être”. Połącz w pary.

Je suis fatiguée. Tu es français ? Il est impatient.

Czasownika „être” używamy do wyrażenia **swojego samopoczucia**.

Elle est américaine, mais je suis mexicain.

Ona jest Amerykanką, ale ja jestem Meksykaninem.

„**Elle est**” zapisuje się z niemym „-st” na końcu, a „**je suis**” z niemym „-s” na końcu.

nous **sommes** - **Nous sommes français**

vous **êtes** - **Vous êtes impatients !**

ils **sont** / elles **sont** - **Elles sont américaines.**

Nous sommes mexicains.

Zazwyczaj nie wymawiamy litery „s” znajdującej się na końcu wyrazów.

Nous sommes fatigués aujourd’hui. My jesteśmy dzisiaj zmęczeni.

Piszemy „nous sommes”, ale nie wymawiamy znajdujących się na końcu liter „e” i „s”.

Vous êtes anglaises ?

W wyrazach „nous” i „sommés” nie wymawiamy litery „s” znajdującej się na końcu wyrazów.

Vous êtes toujours contents ! Wy zawsze jesteście zadowoleni!

Piszemy „vous êtes”, ale nie wymawiamy znajdujących się na końcu liter „e” i „s”.

Elles sont françaises.

Nigdy nie wymawiamy litery „t” znajdującej się na końcu wyrazu.

Elles sont françaises. One są Francuzkami.

Mówimy „nous sommes”. W „ils/elles sont” „-t” na końcu jest nieme.

Kiedy używamy „ils”?

Formy „ils” używamy, mówiąc o **grupie mężczyzn**. Używamy jej również, odnosząc się do **grupy zarówno mężczyzn, jak i kobiet**.

Marie et Sophie = **Elles sont françaises.**

Pierre et Thomas = **Ils sont français.**

Marie, Pierre, Sophie et Thomas = **Ils sont français.**

Lisa et Marc ? **Ils sont impatients !**

„**Ils**” używamy, aby powiedzieć o grupie złożonej zarówno z mężczyzn, jak i kobiet.

Połącz w pary.

Nous sommes contents.

Vous êtes mexicains ?

Elles sont anglaises.

Zazwyczaj nie wymawiamy litery „s” znajdującej się na końcu wyrazów.

Vous êtes fatigués ? Czy wy jesteście zmęczeni?

Formy „**vous êtes**” używamy, mówiąc o kilku osobach, a „tu es”, mówiąc do jednej znanej nam osoby.

Nous sommes américaines mais elle est mexicaine.

My jesteśmy Amerykankami, ale ona jest Meksykanką.

Form „ils/elles **sont**” używamy, mówiąc o więcej niż jednej osobie, a formy „tu **es**”, mówiąc nieoficjalnie do jednej osoby.

Elles sont contentes mais je suis fatigué.

One są zadowolone, ale ja jestem zmęczony.

Nous sommes fatigués ! My jesteśmy zmęczeni!

Formy „**nous sommes**” używamy, by powiedzieć o grupie osób, w której znajdujemy się również my.

Nous sommes français. My jesteśmy Francuzami.

Piszemy „nous sommes”, ale nie wymawiamy znajdujących się na końcu liter „e” i „s”.

Nous **sommes** allemands. My jesteśmy Niemcami.

Piszemy „nous sommes”, ale nie wymawiamy znajdujących się na końcu liter „e” i „s”.

Vous êtes anglais ? Je suis aussi anglaise.

Czy wy jesteście Anglikami? Ja też jestem Angielką.

Piszemy „vous êtes”, ale nie wymawiamy ostatnich liter **e** i **s**. Nie wymawiamy również ostatniej litery „s” w „je suis”.

Vous êtes anglaises ? Czy wy jesteście Angielkami?

Piszemy „vous êtes”, ale nie wymawiamy znajdujących się na końcu liter „e” i „s”.

Połącz w pary.

Pierre et Jean Ils sont français

Ellie et Jane Elles sont anglaises.

Sabine et Peter Ils sont allemands.

Ils” używamy, by powiedzieć o grupie mężczyzn i kobiet. „**Elles**” używamy, by powiedzieć o grupie kobiet.

Elles **sont** impatientes aujourd’hui. One są dzisiaj niecierpliwe.

W „elles sont” nie wymawiamy znajdującej się na końcu litery „t”.

Formy liczby mnogiej czasownika „être”

Zapoznanie się z formami liczby mnogiej czasownika „être”

Powtórzmy szybko formy liczby pojedynczej czasownika „être”. Połącz w pary.

Je suis fatiguée

Tu es français ?

Il est impatient.

Czasownika „être” używamy do wyrażenia **swojego samopoczucia**.

Elle est américaine, mais je suis mexicain.

Ona jest Amerykanką, ale ja jestem Meksykaninem.

„Elle est” zapisuje się z niemym „-st” na końcu, a „je suis” z niemym „-s” na końcu.

nous **sommes** - **Nous sommes français**

vous **êtes** - **Vous êtes impatients !**

ils **sont** / elles **sont** - **Elles sont américaines.**

Nous sommes mexicains. Zazwyczaj nie wymawiamy litery „s” znajdującej się na końcu wyrazów.

Nous sommes fatigués aujourd’hui. My jesteśmy dzisiaj zmęczeni.
Piszemy „nous sommes”, ale nie wymawiamy znajdujących się na końcu liter „e” i „s”.
Vous êtes anglaises ? W wyrazach „nous” i „sommés” nie wymawiamy litery „s” znajdującej się na końcu wyrazów.

Vous êtes toujours contents ! Wy zawsze jesteście zadowoleni!
Piszemy „vous êtes”, ale nie wymawiamy znajdujących się na końcu liter „e” i „s”.
Elles sont françaises. Nigdy nie wymawiamy litery „t” znajdującej się na końcu wyrazu.

Elles sont françaises. One są Francuzkami.
Mówimy „nous sommes”. W „ils/elles sont” „-t” na końcu jest nieme.

Kiedy używamy „ils”?

Formy „ils” używamy, mówiąc o **grupie mężczyzn**. Używamy jej również, odnosząc się do **grupy zarówno mężczyzn, jak i kobiet**.

Marie et Sophie = Elles sont françaises.

Pierre et Thomas = Ils sont français.

Marie, Pierre, Sophie et Thomas = Ils sont français.

Lisa et Marc ? Ils sont impatients !

Ils” używamy, aby powiedzieć o grupie złożonej zarówno z mężczyzn, jak i kobiet.
Połącz w pary.

Nous sommes contents.

Vous êtes mexicains ?

Elles sont anglaises.

Zazwyczaj nie wymawiamy litery „s” znajdującej się na końcu wyrazów.

Vous êtes fatigués ? Czy wy jesteście zmęczeni?

Formy „vous êtes” używamy, mówiąc o kilku osobach, a „tu es”, mówiąc do jednej znanej nam osoby.

Nous sommes américaines mais elle est mexicaine.

My jesteśmy Amerykankami, ale ona jest Meksykanką.

Form „ils/elles sont” używamy, mówiąc o więcej niż jednej osobie, a formy „tu es”, mówiąc nieoficjalnie do jednej osoby.

Elles sont contentes mais je suis fatigué.

One są zadowolone, ale ja jestem zmęczony.

Nous sommes fatigués ! My jesteśmy zmęczeni!

Formy „nous sommes” używamy, by powiedzieć o grupie osób, w której znajdujemy się również my.

Nous sommes français. My jesteśmy Francuzami.

Piszemy „nous sommes”, ale nie wymawiamy znajdujących się na końcu liter „e” i „s”.

Nous sommes allemands. My jesteśmy Niemcami.

Piszemy „nous sommes”, ale nie wymawiamy znajdujących się na końcu liter „e” i „s”.

Vous êtes anglais ? Je suis aussi anglaise.

Czy wy jesteście Anglikami? Ja też jestem Angielką.

Piszemy „vous êtes”, ale nie wymawiamy ostatnich liter e i s. Nie wymawiamy również ostatniej litery „s” w „je suis”.

Vous êtes anglaises ?

Czy wy jesteście Angielkami?

Piszemy „vous êtes”, ale nie wymawiamy znajdujących się na końcu liter „e” i „s”.

Połącz w pary.

Pierre et Jean Ils sont français.

Sabine et Peter Ils sont allemands.

Ellie et Jane Elles sont anglaises.

Ils” używamy, by powiedzieć o grupie mężczyzn i kobiet. **„Elles”** używamy, by powiedzieć o grupie kobiet.

Elles **sont** impatientes aujourd’hui. One są dzisiaj niecierpliwe.

W „elles sont” nie wymawiamy znajdującej się na końcu litery „t”.

Czytanie wpisu na blogu

Poznaj Angielkę w Paryżu

Salut !

Poznajmy Lison i jej przyjaciół, z którym dzieli mieszkanie w Paryżu.

Jednak najpierw przyjrzyjmy się kilku kluczowym słowom, które będą nam potrzebne na tej lekcji.

les amis: przyjaciele

un peu: trochę

souvent: często

l'auberge espagnole: miejsce, w którym kultury mieszają się ze sobą jak w tyglu

Cześć, miło Cię poznać! Mam na imię Lison, jestem Angielką i mieszkam w Paryżu. Zawsze jestem zadowolona.

Oto moi przyjaciele: Andy jest Amerykaninem i jest trochę niecierpliwy. Tina i Oskar są Niemcami – często są zmęczeni! Jesteśmy prawdziwym „auberge espagnole”!

A Ty? Jakiej jesteś narodowości? Jak masz na imię?

anglaise/ américain/ allemands Anglik / Amerykanin / Niemiec

Lison jest kobietą, więc na koniec przymiotnika dodajemy **-e**. Tina i Oskar są dwiema osobami, więc na koniec dodajemy **-s**.

Je m'appelle Lison, je suis anglaise et je suis à Paris, en France.

Je suis **anglaise** et je suis à Paris, en France.

Jestem Angielką i mieszkam w Paryżu, we Francji.

„Anglaise” to rodzaj żeński przymiotnika. Jednak nie wymawia się ostatniej litery „-e”!

Połącz w pary.

Lison Angielka

Andy Amerykanin

Tina et Oskar Niemcy

35% zagranicznych studentów pochodzi z Afryki, 30% z Europy, 24% z Azji i 11% z obu Ameryk.

Zaznacz zdanie, które najlepiej opisuje Andy'ego.

Jest niecierpliwy.

W wyrazie „impatient” pierwszą literę „-t” wymawiamy jak francuskie „-s”, a drugiego nie wymawiamy.

Lison est toujours contente, Andy est un peu impatient et Tina et Oskar sont souvent **fatigués**.

Lison jest zawsze zadowolona, Andy jest trochę niecierpliwy, a Tina i Oskar są często zmęczeni.

Lison jest kobietą, więc na koniec przymiotnika dodajemy **-e**. Tina i Oskar są dwiema osobami, więc na koniec dodajemy **-s**.

Nous sommes une vraie auberge espagnole !

Jesteśmy prawdziwym „auberge espagnole”.

Pamiętaj, że w „sommes” nie wymawiamy ostatniej litery „-e” i ostatniej litery „-s”.

L'auberge espagnole !

Obecnie często używa się wyrażenia „**auberge espagnole**”, gdy mówi się o grupie mieszkających razem przyjaciół pochodzących z zupełnie różnych środowisk kulturowych, którzy czują się wzbogaceni takim doświadczeniem.

Nous sommes une vraie auberge espagnole ! (Jesteśmy prawdziwym „auberge espagnole”.)

Lison est toujours contente, Andy est un peu impatient et Tina et Oskar sont souvent fatigués.

Lison jest zawsze zadowolona, Andy jest trochę niecierpliwy, a Tina i Oskar są często zmęczeni.

Lison jest kobietą, więc na koniec przymiotnika dodajemy **-e**. Tina i Oskar są dwiema osobami, więc na koniec dodajemy **-s**.

Rozwijanie biegłości językowej

Rozmowa na temat narodowości i samopoczucia znajomych

Mexicain   Meksykanin

Jorge mówi „**Je suis mexicain.**”

W języku francuskim przymiotniki opisujące narodowość, takie jak „**français**” czy „**mexicain**” zapisuje się małą literą.

Paul est américain. (Paul jest Amerykaninem.)

Je suis **américain.**   Jestem Amerykaninem.

Zwróć uwagę na akcenty

Je m'appelle Kristina et je suis allemande.

Mam na imię Kristina i jestem Niemką.

„appel” znaczy „rozmowa telefoniczna”, a narodowości zapisuje się małą literą.

Tom est souvent impatient et moi je suis toujours contente !

Je suis toujours contente !   Jestem zawsze zadowolona!

„suit” jest formą dla „il/elle”, a „content” jest przymiotnikiem rodzaju męskiego.

Tom **est** souvent impatient.   Tom jest często niecierpliwy.

„est” jest poprawną formą dla 3. osoby liczby pojedynczej.

Je m'appelle Kristina.   **Nous sommes américains.**

Il est impatient.

Do przymiotników w liczbie mnogiej dodajemy „-s”.

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

Elles sont françaises. One są Francuzkami.

Mówimy „**nous sommes**”. W „ils/elles sont” „-t” na końcu jest nieme

Je suis **anglaise** et je suis à Paris, en France.

Jestem Angielką i mieszkam w Paryżu, we Francji.

„Anglaise” to rodzaj żeński przymiotnika. Jednak nie wymawia się ostatniej litery „-e”!

Tom est souvent impatient et moi je suis toujours contente !

Je m'appelle Kristina et je suis allemande. Mam na imię Kristina i jestem Niemką.

„appel” znaczy „rozmowa telefoniczna”, a narodowości zapisuje się małą literą.

Je suis toujours contente ! Jestem zawsze zadowolona!

„suit” jest formą dla „il/elle”, a „content” jest przymiotnikiem rodzaju męskiego.

Tom **est** souvent impatient. Tom jest często niecierpliwy.

„est” jest poprawną formą dla 3. osoby liczby pojedynczej.

Tu es mexicaine ? Czy ty jesteś Meksykanką?

„Mexicain” jest formą rodzaju męskiego przymiotnika. „**Mexicaine**” z „-e” na końcu jest formą rodzaju żeńskiego.

Tu es de quelle nationalité ? Jaka jest twoja narodowość?

„**Tu es**” zapisuje się z niemym „-s” na końcu, a „**quelle**” przed „**nationalité**” zapisuje się z „-le”.

Elle est américaine. Ona jest Amerykanką.

Zwróć uwagę na akcenty

anglais, américain

Do przymiotników rodzaju żeńskiego dodajemy na koniec literę „-e”, ale jej nie wymawiamy.

Chris est **anglais**. Chris jest Anglikiem.

„Anglais” jest wyrazem rodzaju męskiego i nie wymawiamy ostatniej litery „-s”.

américain / anglaise / mexicain   Amerykanin / Anglik / Meksykanin

Na koniec przymiotników opisujących osoby i rzeczy **rodzaju żeńskiego**

dodajemy **-e**:

Elles sont allemandes. One są Niemkami.

„Allemands” jest formą r.m. w l.mn. „**Allemandes**” jest formą r.ż. w l.mn. od „allemand” (Niemiec).

Nous sommes allemands et ils sont américains .

My jesteśmy Niemcami, a oni są Amerykanami.

Do przymiotników w liczbie mnogiej dodajemy „-s”.

Nous sommes françaises ! Jesteśmy Francuzkami!

„Françaises” jest formą liczby mnogiej od „français”. „Nous sommes” (my jesteśmy) jest formą liczby mnogiej od „être”.

Tu es américaine ? Vous êtes anglaises ?

Czy wy jesteście Angielkami?

Piszemy „vous êtes”, ale nie wymawiamy znajdujących się na końcu liter „e” i „s”.

Elles sont impatientes aujourd'hui. One są dzisiaj niecierpliwe.

W „elles sont” nie wymawiamy znajdującej się na końcu litery „t”.

Vous êtes anglais ? Je suis aussi anglaise.

Czy wy jesteście Anglikami? Ja też jestem Angielką.

Piszemy „vous êtes”, ale nie wymawiamy ostatnich liter **e** i **s**. Nie wymawiamy również ostatniej litery „s” w „je suis”.

Nous sommes français. My jesteśmy Francuzami.

Piszemy „nous sommes”, ale nie wymawiamy znajdujących się na końcu liter „e” i „s”.